Nro 44.

DZIENNIK URZĘDOWY
GUBERNII SANDOMIERSKIÉJ.

w Radomiu dnia 19/31 Października 1841 roku.

RZĄD GUBERNIALNY SANDOMIERSKI.

Wydział Skarbu.

N. 52,740. Sek. Doc. Nies. dnia 30 Września (12 Października) 1841 r. Dostrzedz się dało, że przepis pod d. 9 Października 1823 r. N. 42,105 wydany, „aby tytunie w liściach przez plantatorów zebrane, pod karą jak za defradacyą nie inaczéj do fabryk tabacznych były transportowane, w worках lub płachtach, które po napakowaniu ich tytuniem winny bydź dobrze zawiązane, i związanie takowe pieczęcią Władzy miejscowéj opatrzone“ Nie jest należycie przez wszystkich dostawców wykonywany, niemniéj, że oprócz tego dostawiane do fabryk liście tytuniowe częstokroć nie są dobrze wysuszone, a nawet pomieszane z piaskiem i innemi obcemi częściami, chociaż to obwieszczeniami rok rocznie wydawanemi, wyraźnie jest wzbronione, z tych powodów Rząd Gubernialny stosownie do reskryptu Kommissy R. Pr. i Skarbu z d. 1/13 Września r. b. N. 65,870 pomieniony przepis ponawia z tém ostrzeżeniem: że odstawa do fabryk liści tytuniowych z plantacyi krajowéj, bez należytego, stosownie do przepisów upakowania i opieczętowania, podlegać będzie karze jak za defraudacyą, tudzież, że tytuń dostawiony nie należycie wysuszony lub z piaskiem i innemi częściami pomięszany, chociażby był zakontraktowany, jako do użytku nie zdatny, do fabryki przyjętym nie będzie.

N. 52,605. Sek. Leśna, dnia 27 Września (9 Października) 1841 r. Przepisy w przedmiocie ochrony lasów od pożarów przez Kom. Rz. Pr. i Skarbu pod dnia 30 Czerwca (12 Lipca) r. b. N. 44,190/13,182 wydane, Rząd Gubernialny dla podania do powszechnéj wiadomości poniżéj domieszcza.

N. 44,190/13,182. Wydział Dóbr i Lasów, Sek. Ogólna, w Warszawie d. 30 Czerwca (12 Lipca) 1841 r.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.

Poleca Rządowi Gubernialnemu, aby przepisy, w przedmiocie ochrony

lasów od pożarów niżéj podające się przez Dziennik Gubernialny ogłosił i wykonania ich troskliwie pilnował.

I. *Przepisy Policyjne*

Art. 1. Nikomu w miesiącach letnich niewolno: a). Palić w lasach tytoniu w lulkach odkrytych. b) Rozniecać ogień w lasach lub w odległości od lasów 300 kroków niewynoszących, a nawet w takiéj odległości wzniecónego ognia, opuszczać bez zupełnego ugaszenia, na niwach przeto i łąkach wśród lasów niemających odpowiedniéj obszerności rozniecanie ognia miejsca mieć nie może. c) Chodzić lub jeździć po lasach z pochodniami lub kagańcami. d) Poławiać ryby lub raki przy drzazgach na wodach wśród lasu lub w odległości 100 kroków niewynoszący.

Art. 2. Od Wielkiéjnocy do S. Michała nie jest wolno pasterzom trzód i pracującym w lasach nosić żadnych narzędzi do rozniecania ognia sposobnych.

Art. 3. Popioły i węgle wypalane bydź mogą w lesie na miejscu nieokrytym zaroślą przez urzędnika leśnego oznaczonym, wypalający zaś daléj nad 100 kroków od ogniska lub kotliny oddalać się niepowinien.

Art. 4. Od 1 Marca do 1 Listopada nikomu niewolno strzelać w lesie nabojem, pakułami lub papierem przybitym, lecz do tego sierć lub wełna ma być użytą.

Art. 5. Mający zamiar wypalenia drzewa, chrostów, mchów lub traw, przy karczowaniu zarosłych łąk lub pol, w bliskości lasów Rządowych lub lasów pod nadzorem Rządowym zostających położonych, winni donieść o tém miejscowéj Zwierzchności i Urzędowi leśnemu, poczém dopiero wypalenie to w przytomności wyznaczonego Officyalisty leśnego w czasie ciszy, lub gdy wiatr od strony lasu będzie, może bydź dopełnione. Dla bezpieczeństwa zaś ma bydź miejsce wypalić się mające, rowkiem małym opasane, tlejący się zaś ogień nigdy bez straży nie może bydź pozostawiony.

Art. 6. Niewolno puszczać do lasu na pastwisko Inwentarzy pod dozorem dzieci, lecz każda wieś lub Gmina miejska powinna mieć jednego lub więcéj pasterzy, z ludzi dojrzałych i przysięgłych.

Art. 7. Wynagrodzenie szkód z przekroczenia poprzednich artykułów wynikłych na sprawcach onych poszukiwane będzie, w tym razie gromady i gminy za swych pasterzy, owcarzy i strzelców, wyrabiający zaś w lasach materyały za swych robotników cywilnie są odpowiedzialni.

Art. 8. Niewolno nikomu pasać inwentarzy na pogorzelisku tablicami oznaczoném lub wichami zatkniętém.

Art. 9. Ktokolwiek dostrzeże pożar w lesie, powinien natychmiast donieść do najbliższego miasta, wsi, folwarku lub osady z żądaniem ratunku.

Art. 10. Za najpierwszém dostrzeżeniem pożaru w lasach lub otrzymaniem o tém wiadomości obowiązani są wszyscy mieszkańcy z pobliższych w okręgu półtory mili miasteczek, wsiów, folwarków, osad, (tak Rządowych jako i prywatnych) zaopatrzeni w rydle, motyki lub siekiery dążyć do ratunku, w tym celu każą Władze miejscowe zwykłym na gwałt mieszkańców wezwać na ratunek za pomocą odgłosu grzechotek, bębnów, dzwonów. Podobnież mieszkańcy odleglejszych miasteczek, wsiów, folwarków i osad, tak Rządowych jako i prywatnych, pod żadnym pozorem nie mogą wymawiać się od udzielenia pomocy pożaru w lasach, jeżeli o to przez Władze lub Urząd leśny wezwani zostaną.

Art. 11. Przybyli do gaszenia pożaru, nie mogą oddalać się samowolnie lecz we wszystkiém powinni bydź posłuszni, rozporządzeniom dyrygujących ugaszeniem Urzędników lub Officyalistów.

Art. 12. Kto pierwszy do ugaszenia pożaru w lesie Rządowym przybędzie, otrzyma nagrody złp. 10, gdyby zaś więcéj osób razem przybyło i te przed dojściem innych z takim pośpiechem pożar ugasiły, iżby niewięcéj nad dwa do trzech morgów lasu wypaliło się, takim wypłacona bydź ma z Kassy leśnéj nagroda w kwocie złp, 30 jeżeli czyn dopiéro rzeczony świadkami wiarogodnemi udowodnią.

II. *Przepis Administracyjny.*

Art. 13. Dla powszechnéj wiadomości mają bydź ogłoszone powyższe przepisy Policyjne z ambon w kościołach parafialnych, a to w ostatnie trzy Niedziele przed Wielkanocą każdego roku, z wymienieniem przy każdym artykule kar, jakie prawo Kodexu Karnego dla Królestwa Polskiego, na przestępujących lub niedopełniających tych przepisów stanowi, a mianowicie: a) Że stosownie do artykułów 520, 521, 522, 523 i 539 księgi III. działu 3 kodexu karnego, podpadają karze pieniężnéj, złp. 30 lub aresztu policyjnego dni 6 lub karze cieleśnéj do 12 razów. Ci wszyscy, którzy przepis Policyjny ad a, albo ad b, albo ad c) powyżéj w art. 1 objęty, przestąpią, chociażby nawet żaden pożar ztąd niewynikł, nadto, palącemu w lesie tytoń w lulce odkrytéj, lulka zabraną zostanie w myśl art. 541. księgi III. działu 3. Ko-

dexu karnego. b) Że ci, którzy z przestąpienia przepisów Policyjnych w art. 1 wyrażonych, stają się powodem wynikłego pożaru, podpadają karse aresztu publicznego od dni 8 do miesięcy 3 lub karze pieniężnéj od złp. 100 do złp. 500 stosownie do art. 387, 389, 390 i 391 księgi II. działu 2 Kodexu Karnego. c) Że ci nakoniec, którzy złośliwym zamysłem przez pożar niszczą lasy, więzieniem ciężkim od lat 3 do 10, a gdyby wielka ztąd wynikła szkoda, więzieniem warownym od lat 10 do do 15 ukarani będą, stosównie do art. 148 księgi I. działu 18 Kodexu Karnego. d) Że przestępujący przepis Policyjny art. 8 podpadają podług art. 516 i 540 księgi III. działu 3 Kodexu Karn. karze aresztu Policyjnego lub domowego do d. 6, lub karze cielesnéj do razów 12. Ci zaś którzy wystawione tablice lub wichy na znak wzbronionéj paszy wyjmują, usuwają lub psują, podpadają stosownie do art. 488 i 505 księgi III. działu 3 Kodexu, karze aresztu Policyjnego lub domowego do dni 3 lub chłostą do razów 6. e) Że niedopełniający przepisu Policyjnego art. 9 wymienionego podpadają podług art 526 i 539 księgi III. działu 3 Kodexu, karze pieniężnéj do złp. 30 albo aresztu Policyjnego lub domowego do dni 6 albo karze cielesnéj do 12 razów. f. Że w końcu niedopełniający przepisów Policyjnych art. 10 i 11 objętych podpadają karze pieniężnéj aż do złp. 40 stosownie do art 582 i 583 księgi III. działu 4 Kodexu karzącego. Rząd Gubernialny dopilnuje dopełnienia w czasie właściwym ogłoszeń niniejszym artykułem nakazanych.

Art. 14. W ogólności Urzędnicy i Officyaliści leśni przez częste objazdy i pilny nadzor lasów powinni się starać zapobiedz pożaru lasów, w tém celu dozierać mają węglarzów, popielarzów, smolarzów, bartników, ludzi drzewo w lasach wyrabiających, i pasących bydło, łowiących ryby, a nawet mieć baczne oko na przejeżdżających. Gdyby jednak pomimo troskliwości w téj mierze dostrzegł, który Officyalista pożar w lesie tak znaczny, że sam nie byłby w możności ugasić go, w takim razie winien udać się do najbliższéj Gminy lub Gromady i żądać bezzwłocznéj pomocy, niemniéj zawiadomić o przypadku tym innych Officyalistów i Urzędników leśnych, którzy z obowiązku służby jak najśpieszniéj na miejsce pożaru udać się powinni, dla przedsięwzięcia stosownych środków do ugaszenia ognia.

Art 15, W Leśnictwach ważniejszych a mianowicie stanowiących uposażenie Górnictwa Krajowego, dostarczających drzewa do Magazynu Rządowego w Warszawie i w ogóle w takich, które niekwalifikują się do alienacyi, jako położonych wśród wsiów czynszowych lub wieczyście wydzierża-

wionych, niemniéj stanowiących znakomite massy drzewa, urządzone bydź mają, dla łatwiejszego i rychlejszego odkrycia pożaru, dostrzegalnie w miejscach wyniosłych z których wygodnie lasy otaczające przejrzeć można.

Art. 16 Officyalista leśny w obrębie którego dostrzegalnia pożarowa będzie urządzoną, obowiązani w dnie pogodne i w czasie suszy od d. 1 Marca do 1 Listopada, wchodzić codziennie kilkakrotnie na wierzch dostrzegalni, a w razie ujrzenia w lesie dymu lub ognia, natychmiast o tém właściwych Officyalistów uwiadomić i w razie potrzeby przyległych mieszkańców na ratunek wezwać.

Art. 17. Kommissarze Obwodowi i Wójci Gmin obowiązani są starać się usilnie szerzenie pożarów tamować i wszczęte przez dostarczenie spiesznego ratunku ugaszcć, służba zaś leśna powinna wskazywać stosowne środki do ugaszenia pożarów i wykonania ich pilnować Tym końcem kierunek robot ku ugaszeniu pożarów należy do najstarszego Urzędnika leśnego, przy tym wypadku obecnego, każdy zaś Sołtys dozorować powinien swojéj gromady, a każdy Podleśny i Strażnik objazdowy kilka takich gromad, i kierować w szczególności środkami do gaszenia wskazanemi, niemniéj zanotować ma wszystkich ludzi do ugaszenia pożaru przybyłych, dla pociągnienia brakujących do odpowiedzialności, wreszcie przestrzegać, aby żaden bez pozwolenia od ognia nie oddalił się. Strzelcy nakoniec przez czynny udział przy gaszeniu pożaru powinni dawać przykład z siebie innym.

Art. 18. O każdym choć mniéj znacznym wydarzonym pożarze, któryby przestrzeń na kilka kwadratowyoh prętów polskich wypalił, lub szkodę w drzewie na złp. 1 zrządził, mają Urzędy leśne natychmiast Rządowi Gubernialnemu rapport złożyć, przy dołączeniu wykazu wyszczególniającego datę i miejsce w którym wypadek ten nastąpił, jaka przestrzeń wypaloną została i w jakiéj wartości nastąpiła ztąd szkoda.

Art. 19. Jednocześnie z podaniem rapportu w art. poprzednim rzeczonego, zawiadomić powinny Urzędy leśne, właściwego Kommissarza Obwodowego o wydarzonym pożarze, nadto, o znaczniejszych tego rodzaju klęskach obowiązani są natychmiast bezpośrednio Komm. Rząd. Prz. i Skarbu donieść.

Art. 20. Kommissarze Obwodowi otrzymawszy od Urzędu leśnego doniosienie o wydarzonym pożarze, mają zesłać natychmiast na grunt bądź Urzędnika z biora swego, bądź Wójta Gminy, lub Burmistrza, celem wyśledzenia sprawców pożaru i przekonania się czyli ratunek ze strony officya-

Istów leśnych i mieszkańców na pomoc wezwanych był śpieszny i dostateczny. Akta śledztwa tego mają bydź zakommunikowane właściwemu Sądowi dla powołania świadków w téj sprawie słuchanych do przysięgi na rzetelność zeznań swoich a po dopełnieniu téj formalności, Władzy wyższéj przedstawione.

Art. 21. Rząd Gubarnialny po otrzymaniu od Urzędu leśnego rapportu o wydarzonym pożarze, winien bezzwłocznie a najdaléj w sześć tygodni po wypadku donieść o tém Kom. R. Pr. i Skarbu, przy udzieleniu wiadomości o przedsiewziętych środkach śledczych i zachowawczych do rapportu tego dołączony bydź ma wykaz stosownie do art. 18 przez Urząd leśny podać się winny, w razie późniejszego dojścia podobnego rapportu nad oznaczony termin, kara porządkowa na winnych zwłoki wymierzoną będzie.

Art 22. Rząd Gubernialny obowiązany jest najtroskliwiéj dopilnować rychłego wyprowadzenia śledztwa w przedmiocie wykrycia sprawców pożaru, a po otrzymaniu akt onego, winnych zrządzenia pożaru jako też nieprzybyłych na ratunek, zapozwać do Sądu celem ukarania i wynagrodzenia szkód Skarbowi zrządzonych, a to na zasadzie przepisów Kodexu karzącego, w skutku postąpienia tego winien bydź złożony rapport Komm. Rząd. Prz. i Skarbu.

Art. 23. Urzędnicy rewidujący Leśnictwa winni udzielać w rapportach ogólnych dokładną wiadomość, o ile Urzędy leśne przepisy niniejszym rozdziałem objęte, wypełniają.

W zastępstwie Dyrektora Wydziału Referendarz Stanu (pod.) Gumińśki. — Naczelnik Sekcyi (pod.) Gutkowski. — Sekretarz Wydziału (pod.) Ostrowski.

Za zgodność Sekr. Jlny Rz. Gub. Sand. R. Roszkowski.

Wydział Administracyjny.

N. 50,661. Sek. Adminis. dnia 17/29 Września 1841 r. Otrzymane przy reskrypcie JW. Zarządzającego Naczelnie Kommunikacyami Lądowemi i Wodnemi w Królestwie, z d. 23 Sierpnia (4 Września) r. b. N. 4,754. Postanowienie Rady Administracyjnéj na posiedzeniu Jéj w d. 28 Lipca (9 Sierpnia r. b. N. 18,372 zapadłe, według którego oświetlenie lasów na traktach na bite nie wyrobionych ma bydź w razie uznanéj potrzeby dopełnione szarwarkiem dwudniowym, jeżeliby właściciele lasów wzbraniali się uskutecznić własną siłą, Rząd Gubernialny poniżéj przez Dziennik Gubernialny dla wiadomości i stosowania się zamieszcza.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

MIKOŁAJA I.

CESARZA WSZECH ROSSYI KROLA POLSKIEGO & & &

Rada Administracyjna Królestwa.

Gdy porządek i bezpieczeństwo na traktach chociażby na bite nie wyrobionych a przez lasy przechodzących, częstokroć wymaga rozświetlenia tychże lasów, tak jak to ma miejsce przy drogach bitych na zasadzie postanowienia Namiestnika Królewskiego z d. 12 Lutego 1822 r. chcąc zatém téj potrzebie zaradzić na przełożenie Naczelnie Zarządzającego Kommunikacyami Lądowemi i Wodnemi Generała Adjutanta Rautensztrauch postanowiła i stanowi:

Art. 1. Artykuł 4 Postanowienia X Namiestnika Królewskiego z d. 12 Lutego 1822 r. wedle którego lasy przy drogach bitych rozświetlane bydź winny, ma bydź odtąd stosowany i do dróg nie bitych których rozświetlenie okaże się potrzebne, z tą wszakże zmianą, że takowe rozświetlanie uskuteczniane będzie nie kosztem funduszów szarwarkowych jak postanowienie wspomnione przepisuje, lecz szarwarkiem dwudniowym na utrzymanie dróg nie bitych przeznaczonym, jeżeliby właściciele lasów wzbraniali się dopełnić tego własną siłą.

Art. 2. Uznanie potrzeby rozświetlenia dróg nie bitych w każdym w szczególnym przypadku wyrzeczone bydź ma przez Naczelnie Zarządzającego Kommunikacyami Lądowemi i Wodnemi.

Art. 3. Wykonanie niniejszego Postanowienia które w Dzienniku Praw umieszczone bydź ma, Zarządzającemu Naczelnie Kommunikacyami Lądowemi i Wodnemi poleca.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Rady Administracyjnéj d. 28 Lipca (9 Sierpnia) 1841 r. (pod.) Namiestnik Generał Feldmarszałek X. Warszawski. — Zarządzający Naczelnie Kommunikacyami Lądowemi i Wodnemi w Królestwie (pod). Generał Adjutant Rautenstrauch. — Sekretarz Stanu (pod.) J. Tymowski. — Zgodno z Oryginałem Sekr. Stanu (pod.) J. Tymowski. — Za zgodność Dyrektor Kancellaryi Zarządu Nacz. Kom. Ląd. i Wodn. (pod.) Popławski.

Za zgodność Sekr. Jlny. Rząd. Gub. Sand. R. Roszkowski.

N. 41,455 Sek. Adminis. dnia 1/13 Października 1841 r. Otrzymane przy rozporządzeniu Dyrekcyi Generalnéj Towarz. Ogniowego postanowienie

Rady Administracyjnéj Królestwa z d. 6/18 Czerwca r. b. N. 16,650 wzbraniające pod karą Złp. 100 używania znaku ubezpieczenia ruchomości przez osoby które przedmiotów swoich ruchomych w krajowem Towarzystwie Ogniowém ubezpieczyły, załącznie w dostawionéj kopii wszystkim Kommissarzom Obwodowym dla zachowania się przesyła, takowe dosłownie w Dzienniku swym dla publicznéj wiadomości pomieszcza.

W IMIENIU NAJJASNIEJSZEGO

MIKOŁAJA I^GO

CESARZA WSZECH ROSSYI KROLA POLSKIEGO & & &

Rada Administracyjna Królestwa

W zamiarze zapobieżenia nieprawemu używaniu znaków ubespieczenia ruchomości w krajowém Towarzystwie Ogniowém przez osoby które przedmiotów swoich ruchomych w témże Towarzystwie nie mają ubezpieczonych skutecznego zapewnienia celu jakim przez zaprowadzenie pomienionych znaków do ściągnienia został wskazany, Rada Administracyjna na przedstawienie Kom. Rz: Spr. Wew. i Duchownych postanowiła i stanowi:

Art. 1. Nikomu niejest wolno umieszczać zewnątrz ani wewnątrz budowli, znaków ubezpieczenia, kto znajdujących się w tejże budowli ruchomości niema ubezpieczonych w krajowém towarzystwie Ogniowém.

Art. 2. Wykraczający przeciw przepisowi art. poprzedzającym objętym podlega karze pieniężnéj złp. 100 za każde nieprawne użycie znaku ubezpieczenia lub przedłużenie takowego na czas samego ubezpieczenia przedmiotów ruchomych kara ta na wezwanie Dyrekcyi Towarzystwa Ogniowego w drodze exekucyi Administracyjnéj ściąganą będzie.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone bydź ma, Rada Administracyjna Kom. Rz. Spr. Wew. i Duchownych poleca.

Działo się na Posiedzeniu Rady Administracyjnéj dnia 6/18 Czerwca 1841 r.

Namiestnik Generał Feldmarszałek X. Warszawski. — Sekretarz Stanu (pod.) J. Tymowski. — Zgodno z Oryginałem Sekr. Stanu (pod.) J. Tymowski. — Pełniący obowiązki Dyrektora Głównego Prezydującego w Kom. Rz. Spr. Wew. i Duchownych Jenerał Lejtnant Senator. (pod.) Pisarew. — Za zgodność Naczelnik Sekcyi Przemysłu i Kunsztu Referendarz Stanu (pod.) Wentzel. — Za zgodność Sekretarz Jlny Dyrekcyi Jlnéj Towarzystwa Ogniowego (pod.) Dziarkowski.

Gubernator Cywilny Rzeczywisty Radzca Stanu Szambelan J. C. K. M.
BECHTIEJEW

Sekretarz Jeneralny R. Roszkowski.

DODATEK

Do N. 44 Dziennika Urzędowego

GUBERNII SANDOMIERSKIÉJ.

w Radomiu dnia 19/31 Października 1841 roku.

RZĄD GUBERNIALNY SANDOMIERSKI.

Wydział Wojskowy.

N. 55,788. Sek. Wojsk. dnia 3/15 Października 1841 r. Na żądanie odezwy Budowniczego Warszawskiego Komitetu z d. 26 Września (8 Października) r. b N. 1,014 zawiadomia interessowanych, że w biórze Komitetu Warszawskiego to jest w koszarach Alexandryjskich będą się odbywać licytacye:

1. W d. 17/29 Listopada a ostatecznie 20 Listopada (2 Grudnia) t. r. na czyszczenie kloak, na przewózkę polowego kamienia do robot Twierdzy Iwangorockiéj podług poniżéj zamieszczonego obwieszczenia. Warszawski Budowniczy Komitet niniejszym zawiadomia, iż w bióre tegoż Komitetu w Alexandryjskiéj Cytadeli w Koszarach takiegoż nazwiska posiedzenie swe odbywającego odbywać się będą licytacye t. r.

1. Dnia 17/20 Listopada a ostatecznie 2 Listopada (20 Grudnia) b. r. 1) na czyszczenie kloak na apparatach znajdujących się przy zadudowaniach wiedzy Inżenierskiéj w rzeczonéj Cytadeli w mieście Warszawie i na Pradze, 2) na przewózkę polowego kamienia do robot Twierdzy Iwangorockiéj przygotowanego w okolicach wsiów Końskiéj Woli i Brzeziny równie pocztowéj Stacyi Zyżyn, życzący zatém podjęcia się rzeczonych robot i przewózki zaopatrzywszy się w vadium 1/13 części summ liwerunkowych przybliżeniu obliczonych na przedmiota wyżéj wyrażone a mianowicie ad 1, 25,000 ad 2, 35,000 złp. zechce się zgłosić do wyż rzeczonego Komitetu gdzie każdodziennie wyjąwszy święta i dni galowe od godziny 9 z rana do 3 po południu, bliższe warunki do przejrzenia udzielone będą mieli. Przytém Warszawski Budowniczy Komitet uprzedza panów interessentów, iżby z kaucyami potrzebującemi do opatrzenia i zaopiniowania Władz Królestwa mianowicie z aktów, wykazów innych dowodów składanemi, przez któreby było zapisane vadium dla Komitetu, na domach lub majątkach ziemnych za

z takowemi wcześnie zgłaszali się, albowiem swéj winie przypiszą, jeśli przez opóźnienie przedstawienia nie będzie mogło nastąpić o nich zdecydowania do dnia odbywania się licytacyów bez jakowego one przyjętemi i do tych licytacyów posługującemi bydź nie mogą zatém Rząd Gubernialny zaleca Kommissarzom Obwodowym, Wójtom Gmin i Prezydentom miast, bez zwłoczne trzechkrotne wszelkiemi środkami podanie do wiadomości mieszkańców o terminie i przedmiotach do licytacyi podanych i złożenie Certyfikatów z ogłoszeń w najkrótszym czasie.

N. 51,741. Sek Policyi, dnia 27 Września (8 Października) 1841 r. Otrzymane przy reskrypcie Kom. Rz Sp. Wew. i Duchownych d. 14/26 Sierpnia r. b., N. 6 903 postanowienie Rady Administracyjnéj Królestwa z d. 21 Lipca/2 Sierpnia r. b, N. 18, 57 wskazujące za miarę do oznaczenia tęgości wódek i spirytusów alkoholometr pod nazwiskiem próbierza stu miarowego do wódek i spirytusów tu poniżéj zamieszczając do powszechnéj podaje wiadomości.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

MIKOŁAJA I.

CESARZA WSZECH ROSSYI KROLA POLSKIEGO & & &

Rada Administracyjna Królestwa.

Zważywszy, że Postanowienie X Namiestnika Królewskiego z d 13 Czerwca 1818 r. zaprowadzające stałe miary i wagi w Królestwie Polskim na wszystkie art. żywności nie oznaczyło normalnego próbierza do mierzenia tęgości wódek i spirytusów i przekonywając z wieloletniego doświadczenia o potrzebie ustanowienia pewnych w téj mierze prawideł na przedstawienie Kom Rz. Sp. Wew. i Duch. postanowiła i stanowi:

Art. 1. Za miarę do oznaczenia tęgości wódek i spirytusów czyli zawartéj w tychże ilości czystego bezwodnego spirytusu służyć będzie alkoholometr pod nazwaniem próbierz stomiary do wódek i spirytusów, w którym przy temperaturze stopni 15 na temperaturze Celsiussa (stopni 12 Reomiura) punkt najniższy z napisem liczby sto (100) oznacza czysty bezwodny spirytus każdy zaś ze stu stopni pośrednich oznacza ilość czystego bezwodnego spirytusu zawartego w stu częściach zmierzonego płynu uważanych podług miary objętości.

Art. 2. Ciężkość pakonkowa czystego bezwodnego spirytusu przy temperaturze wyżéj oznaczonéj przyjmuje się, • 7,949 w tym celu dla zapewnienia się się przy każdéj innéj temperaturze o prawdziwéj tęgości wódek

i spirytusów połączony bydź ma z próbierzem termometr stu stopniowy Celsiusza.

Art. 3. Dla dochodzenia próby przy różnych temperaturach i dobieraniu wódek różnéj tęgości służyć mają do powszechnego użytku tablice redakcyjne i obrachunkowe ułożone przez Gaj Lusaca do których dołączone będą nadto tablice ciężkości gatunkowéj każdego stopnia wódki i spirytusu to jest od 0 do 100 ułożone przez Marozeau.

Art. 4 Ponieważ podatek konsumpcyjny pobierany jest na mocy najwyższego Ukazu z d. 9/21 Lipca 1834 r. według proby Magiera, przeto dopóki inna tegoż poboru regulacya nienastąpi ma być na urzędowym próbierzu obok podziałki stu miarowéj pomieszczona podziałka Magiera poczynając od stopnia 10 do 12 włącznie według których stosownie do powyższego Ukazu pobór podatku konsumpcyjnego jest oblic ony.

Art 5. Termin od którego próbierz stu miarowy wyjść ma w powszechne użycie, oznacza się dzień 1/13 Stycznia 1842 r.

Art. 6. Wykonanie i dalsze rozwinięcie niniejszego postanowienia tak pod względem cechowania próbierzy zaopatrzenia w takowe Władz Rządowych, jako też we wszystkich innych szczegółach Radzie Administracyjna Królestwa Kom. Rz. Sp. Wew. i Duch. umieszczenie zaś takowego, w Dzienniku praw Kommissyi Rządowéj sprawiedliwości poleca.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Racy Administracyjnéj Królestwa 21 Lipca/2 Sierpnia 1841 r. (pod.) Namiestnik Generał Feldmarszałek. — p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego w Kom. Rz. Sp. Wew. i Duchownych (pod.) Pisarew. — Sekretarz Stanu (pod.) J. Tymowski. — Zgodno z oryginałem Sekr. Stanu J. Tymowski. — Za zgodność Dyrektor Kancellaryi X. Meszczerskii. — Za zgodność Sekr. Wydziału Przemysłu i Kunsztu (pod.) Kossakowski.

N. 52,350 Sek. Woj. K. dnia 17/29 Września 1841 r. Umieszczając poniżéj listę imienną Spisowych z Gubernii Kaliskiéj, Rząd Gubernialny poleca Wójtom Gmin i Urzędom Municypalnym miast, aby tych w Obrębie swego Urzędowania ściśle śledzili i w razie ujęcia właściwemu Kommissarzowi Obwodu, z wywodem słownem i pod mocną strażę dostawili.

Lista imienna zbiegłych. — Błaszek Jan rekrut lat 22, wzrost średni, włosy i brwi blond, oczy niebieskie nos i usta mierne, broda i twarz okrągła, pochodzi z gminy Działoszyn, Jurczyk Wojciech spisowy lat 25, włosy blond, oczy niebieskie, nos gruby, broda i twarz okrągła, rodem z gmin.

Kluczków Obwodu Piotrkowskiego, Borek Kacper, z gm. Dębowiec tegoż Obwodu lat 21, wzrostu średniego, włosy jasno blond, oczy siwe, nos mierny, twarz okrągła, Furman Rogumił z gm. Racinorowice tegoż Obwodu lat 26, wzrost wysoki, włosy blond, oczy piwne, twarz ściągła, spisowy, tudzież o wielożeństwo obwiniony.

N. 49,739. Sek. Wojsk. dnia 4/16 Października 1841 r. Powodowany odezwą Rządu Gubernialnego Kaliskiego z dnia 8/20 Sierpnia r. b. N. 55,264/15.130 wzywa jak najmocniéj wszystkie Władze cywilne i wojskowe tutejszéj Gubernii aby śledzili kobiety niewiadoméj z nazwiska lat 24 mającéj, wzrostu dobrego twarzy ściągłéj, włosów jasno blond, w sukience płócienkowéj, w kratkę roboty wiejskiéj kaftaniku na wierzchu sukiennym granatowym płachetce farbowanéj modréj, chustce na szyi, mającéj głowę w drugą chustkę kolorową obwiniętą, z zawiniątkiem przy sobie, mówi czysto po wiejsku, która w d. 1 na 2 Lipca r. b. weszła potajemnie do mieszkania we wsi Grojcu małym i tam zostawiła dziecko płci żeńskiéj około tygodni 20 mające, a po ujęciu jéj, aby z nią wedle przepisów postąpiły.

N. 53,476. Sek. Policyi, dnia 27 Września (9 Października) 1841 r. Ponieważ Kommissarz Obwodu Opatowskiego doniósł rapportem o zbiegostwie Franciszka Gadek włóczęgi z kraju Pruskiego pochodzącego i do wyextradowania za granicę przeznaczonego, przeto Rząd Gubernialny zamieszczając powyżéj rysopis poleca wszystkim władzom Policyjnym, aby w Obrębach ścisłe śledztwo zarządziły, a w razie schwytania onego pod mocną strażą do Rządu Gubernialnego odstawić nie zaniedbali. — Rysopis, lat 27, wzrost dobry, twarz ściągła, ubrany był w spancerek, majster cieśla

Gubernator Cywilny Rzeczywisty Radzca Stanu Szambelan J. C. K. M.
B E C H T I E J E W.
Sekretarz Jeneralny R. Roszkowski.

OBWIESZCZENIA.

PISARZ
Trybunału Cywilnego Piérwszéj Instancyi Gubernii Sandomierskiéj.

Podaje do publicznéj wiadomości, iż dobra ziemskie Borów z wsiami Ruda Kóziorowa, z młynami, tartakami, Wólka Gąciarska, Wolka Maziarska z młynem, i Tomaszów z przyległościami, i przynależytościami w Powiecie i Obwodzie Radomskim Gubernii Sandomierskiéj położone, do własności sukcessorów niegdy Sebastyana Ogrodzińskiego i Weroniki Ogrodzińskiéj jako to, Jerzego Wojciecha dwóch imion Ogrodzińskiego dzierżawnego posiadacza dóbr Łoniowa, w tychże dobrach Powiecie Staszowskim mieszkającego, Katarzyny z Ogrodzińskich Wąsowiczowéj Hiacentha Wąsowicza dziedzica dóbr Zakrzewskiéj Woli, w tejże wsi Powiecie Radomskim Gubernii Sandomierskiéj wraz z mężem mieszkającéj, Józefy

Małgorzaty z Ogrodzińskich Wiszniewskiéj po niegdy Tadeuszu Wiszniewskim b. urzędniku górniczym pozo tałéj wdowy we wsi fabrycznéj Bzinie Powiecie Szydłowieckim mieszkającéj, oraz Sukcessorów niegdy Rozalii Tekli z Ogrodzińskich Rybickiéj i Józefa Rybickiego jako to: Weroniki Rybickiéj panny pełnoletniéj, tudzież Eufemii Anieli, Julianny Maryanny, Maryanny Katar. dwóch imion i Balbiny Rybickich, w opiece Anieli z Konarskich Ogrodzińskiéj po niegdy Sebastyanie Ogrodzińskim pozostałéj wdowy zostających, we wsi Borowie zamieszkanie mających, i do téjże Anieli z Konarskich Ogrodzińskiéj w tychże dobrach Borowie zamieszkałéj należące, jako niemniéj należące do Skarbu Królestwa Polskiego jako właściciela skonfiskowanéj schedy Jana Stanisława Ogrodzińskiégo za granicę wyszłego, na nastawanie wierzycieli hypotecznych tychże dóbr sukcessorów niegdy Franciszki z Cieszanowskich Wierzbowskiéj, mianowicie: Rafała i Felixa Osuchowskich w dobrach Żerniczce Cyrkule Sanockim Galicyi Austryackiéj mieszkających, tudzież Sabiny z Osuchowskich Żuławskiéj, Józefa Żuławskiego małżonki w dobrach Rozwadowa Cyrkule Żeszowskim téjże Galicyi Austryackiéj mieszkających obywateli tamtejszo-krajowych, niemniéj Felixa Kłodnickiego dawniéj dóbr Rządowych Kowalkowa dzierżawcę i w tychże dobrach mieszkającego, oraz Józefa Kłodnickiego obywatela krajowego w dobrach Skrzyńsku mieszkającego, Aktem byłego Komornika przy Trybunale Cywilnym I. Instancyi Gubernii Sandomierskiéj Jacka Fugielskiego na grúncie tychże dóbr w dniach od 19 do 23 Listopada 1823 r. spisanym zajęte, wystawiają się na przymuszoną sprzedaż sądową przed Trybunałem Cywilnym I. Instancyi Gubernii Sandomierskiéj w mieście Radomiu posiedzenie sądowe odbywające, nskutecznić się mająca, a to na popieranie obecne téjże subhastacyi przez Ignacego Przygodzkiego właściciela dóbr Guzowa w Powiecie Radomskim Gubernii Sandomierskiéj położonych, w tychże dobrach mieszkającego, jako nabywcy wierzytelności sukcessorów Franciszki z Cieszanowskich Wierzbowskiéj, oraz Felixa i Józefa Kłodnickich. Przy popierania téjże subhastacyi przez Kajetana Sokołowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym I. Instancyi Gubernii Sandomierskiéj w mieście Radomiu mieszkającego: Dobra rzeczone Borów z przyległościami i przynależytościami leżą na jednym kawale ziemi cudzą własnością nie przedzielonym, stanowią własną gminę, zostają obecnie w posiadaniu wywłaszczanych właścicieli, podług aktu zajęcia wyżéj wyrażonego, wieś Borów ma zabudowania dworskie, ogród fruktowy, niwy dworskie, ogrody warzywne, łąki, sadzawkę przy ogrodzie fruktowym, zarośle sosnowe w niwach dworskich, w domach dworskich mieszka także sukiennik Wojciech Grzybowski, który płaci dopóki sam będzie sobie życzył mieszkać po złp. 24 rocznie, także i starozakonni Fiszel i Imek Cymermanowie, tudzież Paff Steinberg płacący rocznie każdy po Złp. 18 czynszu. Wysiewy dworskie: w folwarku Borowie podług podania owczasowego dzierżawcy Adama Biernawskiego mają bydź: żyta korcy 50, jęczmienia korcy 10, owsa korcy 25, tatarki korcy 6, grochu korcy 2, prosa garncy 16, rzepaku garncy 4, kartofli korcy 20, konopi garncy 24, lnu garncy 8, siana zbioru fur 40. — We wsi zarobnéj Rudzie Kosierowéj nie ma gruntów dworskich, tylko łąka pod groblą zwa-

na, włościan 14, z budowli dworskich jest tam: młyn wodny na rzecze Iłżecka zwanéj, tartak i folusz do folowania sukna, staw przy młynie groblą obsypany i kuźnia, we wsi zarobnéj Wulce Gąciarskiéj jest austerya zajezdna przy trakcie z Radomia do Sandomierza, Solca, Lipska, Sienna, Ożarowa prowadzącym, włościan 16 — We wsi Wulce Maziarskiéj jest folwark, dworski i stodoła, niwy dworskie i włościańskie, także ogrody i łąki, włościan jest 15, podług podania miejscowego ekonoma wysiewa się w téjże wsi: żyta korcy 14, jęczmienia korcy 2, owca korcy 5, tatarki 4 korce. — W folwarku Tomaszowie są zabudowania dworskie, nadto karczma zajezdna i gorzelnia, ogród po za dworem, niwy i łąki dworskie i włościańskie, ogrody włościan, sadzawka po za dworem, pastewnik po zaborami, wysiewów dworskich ma bydź: pszenicy korcy 2, żyta korcy 45, jęczmienia kor. 8, owsa korcy 40, tatarki korcy 8, konopi garncy 16, lnu garncy 4, siana zbiera się mniéj więcéj fur 20. Włościan jest trzech, do całych dóbr Borowa z przyległościami, należy obszerny las z drzewa najwięcéj sosnowego w części z brzozowego i dębowego składający się, gleba w tychże dobrach w ogólności jest piaszczysta, Intrata czysta z propinacyi ma wynosić złp. 1,200, z tartaku i młynu 1,500 złp. z foluszu złp. 100, prócz tego czynsze z mieszkań wyżéj wyrażone i dochody z danin jakie w wykazach od włościan corocznie oddawane bywają, podatki i ciężary gruntowe podług wykazu urzędowego Kassy Obwodu Radomskiego pod dniem 18 Listopada 1833 r. wydanego dworskie wynoszą: Ofiary złp. 840, Ofiary z nowych objektów Złp. 18 gr. 7 Liwerunku Złp 343 gr. 16 Składki Ogniowéj złł. pol: 134 gr. 21, Dziennik praw Złp 4, Dziennik Wojewódzki Złp, 12 — Gromadzkie: Liwerunku Złp. 346 gr. 7: Podymnego Złp. 426, Szarwarku Złp. 236, Dziesięciny dwór z Gromadą łącznie do Kościoła parafialnego w Odechowie, opłata Złp 300; w ogóle podług tego wykazu, opłaca się rocznie Złp. 2,655 gr. 11, podług pomiaru tych dóbr przez Inżyniera Gubernii Sandomierskiéj dnia 9 Grudnia 1839 r. sporządzonego, ogólna powierzchnia całych tych dóbr zawiera 3,258 morgów i 230 prętęw, a mianowicie gruntów ornych morgów 1,491 prętów 55, Ogrodów owocowych morgów 2, prętów 291, warzywnych morgów 48, prętów 251, łąk morgów 203, prętów 273, pastwisk morgów 16 prętów 97, lasów morgów 1,313 prętów 219, zarośle morgów 48, prętów 178, ługów morgów 4, prętów 298, wód i rowów morgów 11 prętów 274, dróg i nieużytków morgów 92, prętów 45, pod zabudowaniami morgów 4, prętów 48, miary nowopolskiéj Akt powyższy zajęcia na subhastacyą dóbr Borowa z przyległościami i przynależytościami, wpisanym został w Księgę hypoteczną tychże dóbr dnia 14/26 Września 1840 roku, zaś w Księgę Kancellaryi Trybunału Sandomierskiego dnia 17/29 Mca tegoż i roku Kopie tego zajęcia pozostawione zostały Pisarzowi Sądu Pokoju Powiatu Radomskiego Wydziału Pojednawczego Janowi Klimeckiemu, Kommissarzowi Obwodu Radomskiego Antoniemu Dąbrowskiemu, na ręce Sekretarza Obwodu Pawła Czelnicińskiego d. 31 Grudnia 1833 r. zaś Adamowi Biernawskiemu b. Zastępcy Wójta Gminy dóbr Borowa d. 28 Grudnia t. r. 1833. Piérwsza publikacya warunków licytacyjnych, odbędzie się na Audyencyi Trybunału Cywilnego I. Instancyi Gubernii Sandomierskiéj w mieście Radomiu w domu Alexandra Zakrzewskiego d. 4/16 Listopada 1840 r. i dwukro-

tnie jeszcze co dwa tygodnie po sobie następujące ponowioną będzie. Obszerniejsze i po. szczególne wiadomości powziąść można z Aktu zajęcia złożonego w hypotece, w Kancellaryi Trybunału i u Patrona Sokołowskiego. Radom d. 18/30 Września 1840 r.

Wnorowski Pisarz.

W dalszym ciągu powyższego Obwieszczenia podaje się do wiadomości publiczném, iż po odbyciu trzechkrotnego ogłoszenia warunków licytacyjnych dóbr Borogowa z przyległościami w d. 4/16 i 18/30 Listopada, oraz 2/14 Grudnia 1840 r. — i po nastąpionéj przygotowawczéj licytacyi za summę 85,939 złp. 16 2/3 gr. w d. 3/15 Czerwca 1841 r. termin do stanowczéj licytacyi i przysądzenia na d. 14 (26) Października r. b. oznaczony, spełzł bezskutecznie z przyczyny, że appellacya od wyroku potwierdzającego taxę przez wywłaszczonych dłużników założoną została, i dla tego tenże termin stanowczéj licytacyi odroczonym został do dnia 16 (28) Września 1842 r. godzinę 9 z rana. W tym zatém dniu dopiéro wymienionym, odbędzie się na audyencyi Trybunału Cywilnego I. Instancyi Gubernii Sandomierskiéj, w mieście Radomiu Posiedzenie Sądowe odbywającego, stanowcza licytacya i ostateczne plusllicytantowi przysądzenie dóbr rzeczonych Borów na sprzedaż przymuszoną wystawionych.

Radom d. 16 (28) Października 1841 r. Wnorowski Pisarz.

Pisarz Trybunału Cywilnego 1éj Instancyi Gubernii Sandomierskiéj.

Podaje do wiadomości, że dobra Małęczyn z Kolonią Kiedryn w Gminie Małęczyn Powiecie Radomskim tudzież częściami we wsi Myśliszewicach w Gminie Myśliszewice, Powiecie Radomskim Gubernii Sandomierskiéj położone, należące prawem własności do Adolfa i Józefa Kiedrzyńskich, w tychże dobrach zamieszkałych, z własnych funduszów utrzymujących się dłużników, na żądanie Jana Fijałkowskiego, w imieniu swém i brata swego Józefa Fijałkowskiego czyniącego, z wsparcia familii utrzymującego się w mieście Krzywe jezioro Gubernii Podolskiéj Cesarstwie Rossyjskiém zamieszkałego, a na teraz w mieście Radomiu mieszkającego, wierzyciela, zamieszkanie prawne u Józefa Mistalskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernii Sandomierskiéj z Urzędu dodanego Obrońcy w mieście Radomiu zamieszkałego obrane mającego, zajęte zostały na przymuszone wywłaszczenie aktem Felixa Rutkowskiego Komornika z d. 27 i 28 Czerwca (9 i 10 Lipca) 1841 r. Zajęcie takowe doręczone w kopiach Michałowi Sadkowskiemu Wójtowi Gminy Małęczyn i Janowi Klimeckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Powiatu Radomskiego, w d. 10/22 Lipca 1841 r. wpisanem zaś zostało do Xiąg wieczystych dóbr Małęczyna i Klwatki Królewskiéj w d. 1/13 Sierpnia 1841 r. a do Xięgi zaaresztowań nieruchomości w Kancellaryi Pisarza Trybunału utrzymywanéj w d. 8/20 Lipca r. b.

Dobra wspomnione są w zastawném posiadaniu Michała Sadkowskiego, mają ogólnéj rozległości łącznie z kontrowersami w lasach, około 2,212 1/2 morgów, a w szczególności zaś:

1. We wsi Małęczynie grunta orne dworskie obejmują około 285 morgów, łąki dworskie około 30 morgów, lasy wraz z kontrowersami, mające w największéj części drzewo sosnowe około 1,140 morgów, grunta orne włościańskie około 198 morgów, łąki włościan około 11 morgów, pod budowlami dworskiemi i włościańskiemi około 36 morgów, pod nieużytkami i drogami około 120 morgów, gatunek ziemi najwięcéj piaszczysty i sapowaty, a w części klassy drugiéj, w Małęczynie

jest dwór z drzewa przy którym znajduje się ogród fruktowy, gorzelnia z drzewa, chlewy, piwnica, suszarnia, studnia, stajnie dwie, owczarnia, stodoł trzy, z których w jednéj umieszczony jest spichrz, karczma, domów dworskich mieszkalnych trzy, w jednym z nich zamieszkuje Jan Żwierzyński czynsz płacący kowal, obora i młyn wiatrak. Włościan ciągłych załogi dworskie mających 11, pieszych 14, chałup włościańskich 14, chlewów 11, stodół 13.

2. W kolonii Kiedrzyn mającéj rozległości ogólnéj morgów 329 1/2 ziemi piaszczystéj mieszczą się następujący koloniści: Joachim Bedyński, Antoni Jabłoński, Maciéj Kiepel, Krystyan Mantyk, Franciszek Sputowski, Jan Tuszyński, Jan Zejdler, Antoni Gurnik, Stanisław Wydra, Michał Pająk, Karol Bogucki, Paweł Krentz, Andrzéj Wagner, Wawrzeniec Nucin, Bogumił Żejdler, Piotr Jabłoński, Jan Szynkel, Walenty Piórkowski, Seweryn Strzelecki, Joachim Strzelecki, chałup z innemi zabudowaniami to jest stodołami i chlewami, będących własnością kolonistów 18 i dom na szkółkę.

3. W obrębie wsi Małęczyna, i z rozległości gruntów dworskich powyżéj wyrażonych współwłaściciele dóbr Kiedrzyńscy posiadają chałupę, stodołę w któréj jest także spichrz i chlewy, oraz grunta z wykarczowania pochodzące i ogród warzywny około 70 morgów rozległości obejmujące.

4. We wsi Myśliszewicach jest czterech włościan dwóch ciągłych i dwóch pieszych, należących poprzednio do Klwatki Królewskiéj, a teraz do dóbr Małęczyna, o których ze strony współwłaściciela Klwatki spór zachodzi, grunta orne i łąki przez włościan tych posiadane, obejmują około 63 morgów.

Piérwsza publikacya warunków przedaży odbędzie się na audyencyi Trybunału Cywilnego I. Instancyi Gubernii Sandomiérskiéj w mieście Radomiu posiedzenia odbywającego dnia 16/28 Września 1841.

w Radomiu d. 8/20 Sierpnia 1841 r. Wnorowski Pisarz.

Po odbytych trzech publikacyach warunków przedaży dóbr powyższych Małęczyna z przyległościami, wyrokiem Trybunału d. 14 (26) Października 1841 r. termin do przygotowawczego ich przysądzenia na dzień 30 Października (11 Listopada) 1841 r. godzinę 9 z rana oznaczonym został, w którym licytacya od summy złp. 148,000 rozpoczynać się będzie, a w braku licytantów do dwóch trzecich części to jest do summy Złp. 98,666 gr. 20 zniżoną zostanie. Radom d. 14 (26) Października 1841 r. Wnorowski Pisarz.

Regent Kancellaryi Powiatu Kozienickiego.

Podaje do publicznéj wiadomości, iż w Biórze podpisanego Regenta odbywać się będzie w d. 6 Listopada r. b. o godzinie 10 z rana sprzedaż przez publiczną licytacyą domu wraz z zabudowaniem gospodarskim i gruntami do niego należącemi w mieście Kozienicach pod N. 257 stojącego a do niegdy Filipa Wroczyńskiego b. Regenta należącego. Warunki przedlicytacyjne w każdéj porze w Biórze podpisanego Regenta przejrzane bydź mogą.

Kozienice d. 3 (15) Października 1841 r. Michał Chodorowicz.